

PÈL & PLOMA ÉS EL PÒDCAST DEL MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA I BIBLIOTEQUES DE BARCELONA QUE FUSIONA ART I LITERATURA.

A cada episodi, un autor proposa un text propi, inspirat en una obra d'art del Museu, que és el punt de partida d'una conversa relaxada sobre la literatura, l'art i la vida en general.

A continuació podeu llegir els poemes que ha escrit **Pol Guasch** inspirant-se en la fotografia de **Charles Clifford**, *Muralla del mar i fortalesa de Montjuïc (Barcelona)*, 1860

vull explicar-te una història d'amor
i aquesta és una història d'amor
però és difícil d'explicar
perquè la veritat s'amaga
sempre
entre la realitat i la ficció
i l'amor
ho saps
l'amor
no entén de realitat
deixa'm parlar-te
aleshores
d'Allen Ginsberg
quan era lluny del seu amant
el 1958
des de París
li va escriure
t'enyoro com a la llar
i després
va acomiadar-se'n
pensa en mi
la veritat és tot sovint
un prejudici
ara pensa en els joves
i en els vells
que anaven a follar
als molls d'una ciutat
com Nova York
els que van ara
a Montjuïc
a Barcelona
o en qualsevol altre punt del món
sense sostre ni parets
busquen una porta per a entrar-hi
busquen només sentir-se a casa
¿ho saps?
fer l'amor com qui busca
una casa
hi ha gent a qui li passa
això
també hi ha gent que vol sortir-ne
i no tornar-hi
mai
van als boscos
a les platges
camins de terra
pinedes
hotels abandonats
a fer l'amor
per no tornar
diuen
amor
per no tornar
mai més a casa
tu deus pensar que s'amaguen
però no creguis que tothom desitja
ocultar-se
com t'ocultes tu
hi ha gent que només
prova d'estimar-se
a tot arreu
sigui com sigui
desordenadament
oh, no diguis
que l'amor és un desordre
digues millor
que l'amor és una casa
t'enyoro com a la llar
que també deu ser un prejudici
però és igual

escriuria més exemples
però no cal
hi ha coses
com aquestes
que no s'haurien
d'explicar
entre la realitat i la ficció
digues
¿què hi ha?

m'he registrat
a tres plataformes digitals
regularment
rebo notificacions
que m'emocionen
procuro
no jugar
amb el desig
dels altres
he après la lliçó
mai no prometis
el que no pots donar
no miris dues vegades
els mateixos
ulls
fes veure que no vols
allò que vols
fingeix
ser una persona
que no ets
l'amor
l'amor és un joc
on un hi surt sempre
perdent
ho saps
no corris més de pressa
que el desig
obro la notificació
fent veure que no vull
allò que vull
abans arriba
la por
voldria no obrir-la
fugir
has passat tantes vegades
pel mateix
l'amor ha fet mal
tantes vegades
no sé per què
hi torno
no vull deixar
de tenir el control
de les coses
no suportó
que em diguin
que no
potser podria
recordar
que aquesta
notificació
no és cap altra
d'anterior
les promeses
que m'han fet
fins ara
les promeses
que han trencat
no s'oculten

en aquesta
ningú ha vingut
a fer-me mal
recorda
el dolor és
una força antiga
va arribar
abans que arribessis
tu
el dolor passa
d'un amor a un altre amor
silenciosament
es filtra
d'uns ulls vells
a uns ulls nous
i encara penses
que és la mateixa mirada
que et mira
per primer cop
finalment
decideixo
obrir la notificació
la pantalla s'il·lumina
els ulls
em cremen
com cremen
cada vegada
que obro
un nou missatge
la ubicació és
excepcional
els acabats
de primera qualitat
penso
podria pagar
el lloguer
un text acompanya
les fotografies
diu que aquesta
serà la casa
dels meus somnis
demana una visita
i descobreix
la teva nova llar
al cor de la ciutat
escriu un missatge
on menteixo
on obvio veritats
on parlo d'algú
que s'assembla a mi
escriu com si escrivís
un altre
que no és jo
l'amor
ocorre quan dues
mentides
es fusionen
l'envio
apago la pantalla
torna la foscor
la foscor que torna
sempre
avui tampoc
no em respondran
ho sé
no creguis mai
les promeses
que et van fer
quan no
les demanaves

© del text, Pol Guasch